

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ІНФЕКЦІЙНОЇ ПАТОЛОГІЇ, БІОБЕЗПЕКИ ТА ВЕТЕРИНАРНО-
САНІТАРНОГО ІНСПЕКТУВАННЯ
ім. проф. В. Я. АТАМАСЯ

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Завідувач кафедри

 Ігор ПАНІКАР

« 08 » липень 2025 р.

«ПОГОДЖЕНО»

В.о. декана факультета

ветеринарної медицини

 Катерина РОДІОНОВА

« 08 » липень 2025 р.

«ПОГОДЖЕНО»

В.о. проректора з науково-педагогічної
та методичної роботи

 Вячеслав СЕДОВ

« 10 » липень 2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА
ОП. 22 ОРГАНІЗАЦІЯ ВЕТЕРИНАРНОЇ
СПРАВИ

Рівень вищої освіти

ДРУГИЙ (МАГІСТЕРСЬКИЙ)

Галузь знань

21 ВЕТЕРИНАРІЯ

Спеціальність

211 ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА

Освітня програма

ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА

Структурний
підрозділ

ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ
МЕДИЦИНИ

ОДЕСА – 2025

Робоча програма з освітнього компонента «Організація ветеринарної справи» для здобувачів за освітньої програми «Ветеринарна медицина» спеціальності 211 «Ветеринарна медицина» за другим (магістерським) рівнем вищої освіти.

Розробник програми: Пероцька Л. В. - кандидат ветеринарних наук, доцент кафедри інфекційної патології, біобезпеки та ветеринарно-санітарного інспектування ім. проф. В. Я. Атамася.

Робочу програму розглянуто і схвалено на засіданні кафедри інфекційної патології, біобезпеки та ветеринарно-санітарного інспектування ім. проф. В. Я. Атамася.

Протокол № 20 від « 08 » липня 2025 року.

Завідувач кафедри

Ігор ПАНІКАР

Гарант освітньої програми

Руслан ДУБІН

1. ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, рівень вищої освіти здобувача вищої освіти	Характеристика освітнього компонента	
		денна форма навчання	
Кількість кредитів – 4	Галузь знань 21 «Ветеринарія» Спеціальність 211 «Ветеринарна медицина»	Обов’язкова	
Модулів – 2	Освітня програма «Ветеринарна медицина»	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 2		5-й	-
Індивідуальне науково-дослідне завдання		Семестр	
		9-й	-
		Лекції	
		28 год.	-
Загальна кість годин - 150		Практичні	
		28 год	-
		Практичні, семінарські	
		–	–
		Самостійна робота	
		94 год.	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 3,7 самостійна робота – 6,3		Індивідуальні завдання:	
	Вид контролю:		
	іспит		

Примітка. Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить: 56/94 (59,6%)

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Вступ. Освітній компонент «Організація ветеринарної справи» вивчає завдання та організаційні форми служби ветеринарної медицини, порядок планування і організації

ветеринарних заходів, методи роботи ветеринарних органів, розробляє принципи і форми організації керівництва ветеринарною справою в сучасних умовах, а також економіку ветеринарної справи.

Мета освітнього компонента «Організація ветеринарної справи» полягає у ознайомленні та засвоєнні знань здобувачами з організацією ветеринарної справи установ та спеціалістів ветеринарної медицини у відповідності з завданнями розвитку тваринництва у державі, з ветеринарним законодавством та принципами планування ветеринарної справи, а також навчити майбутніх лікарів ветеринарної медицини організації ветеринарних заходів в господарствах, в промисловості, на транспорті, на державному кордоні. Навчити здобувачів оформлювати ветеринарну документацію.

Предметом освітнього компонента є теоретичні і практичні аспекти організації, планування, фінансування і управління ветеринарною справою.

Завдання освітнього компонента «Організація ветеринарної справи»:

1. розуміти основи організації ветеринарної справи в Україні;
2. вивчити організаційну структуру ветеринарної медицини та керівництво ветсправою в Україні;
3. засвоїти основи законодавства з питань ветеринарної медицини;
4. вивчити організацію ветеринарної справи в області, районі, місті;
5. визначити основні напрямки організації ветеринарних заходів у спеціалізованих тваринницьких комплексах, зокрема, на комплексах по вирощуванню та відгодівлі ВРХ, молочних комплексах, свинарських комплексах, птахофабриках.

У результаті вивчення освітнього компонента «Організація ветеринарної справи» здобувач вищої освіти повинен

знати:

- основні принципи та форми організації ветеринарної справи в Україні;
- організаційну структуру служби ветеринарної медицини в Україні;
- структуру служби ветеринарної медицини в області, районі, місті;

вміти:

- планувати та організовувати ветеринарні заходи (протиєпізоотичні, при незаразних хворобах, ветеринарно-санітарні) в колективних, фермерських господарствах, в тваринницьких комплексах району, міста;
- складати технологічну карту обробок тварин в господарствах різних форм власності;
- оформлювати документи первинного ветеринарного обліку та форм звітності;
- оформлювати ветеринарні документи – ветеринарні свідоцтва за формами № 1, 2, ветеринарні довідки, міжнародні ветеринарні сертифікати.

3. КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

В результаті вивчення освітнього компонента «Організація ветеринарної справи» у здобувача вищої освіти формуються :

Інтегральна компетентність (ІК).

Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі ветеринарної медицини, що

передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

Загальні компетентності:

ЗК 2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК 3. Знання та розуміння предметної області та професії.

ЗК 6. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

ЗК 9. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

Фахові (спеціальні) компетентності:

ФК 7. Здатність організовувати і проводити лабораторні та спеціальні діагностичні дослідження й аналізувати їх результати.

ФК 8. Здатність планувати, організовувати та реалізовувати заходи з лікування тварин різних класів і видів, хворих на незаразні, інфекційні та інвазійні хвороби.

ФК 12. Здатність розробляти та реалізовувати заходи, спрямовані на захист населення від хвороб, спільних для тварин і людей.

ФК 13. Здатність розробляти стратегії профілактики хвороб різної етіології.

ФК 17. Здатність здійснювати маркетинг і менеджмент ветеринарних засобів і послуг у ветеринарній медицині.

ФК 20. Здатність організовувати, здійснювати і контролювати документообіг під час професійної діяльності.

Результати навчання:

РН 1. Знати і грамотно використовувати термінологію ветеринарної медицини.

РН 2. Використовувати інформацію із вітчизняних та іноземних джерел для розроблення діагностичних, лікувальних і підприємницьких стратегій.

РН 3. Визначати суть фізико-хімічних і біологічних процесів, які відбуваються в організмі тварин у нормі та за патології.

4. СТРУКТУРА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин									
	денна форма									
	усього	у тому числі				усього	у тому числі			
		лек	прак	інд	с.р		лек	лаб	інд	

Модуль 1									
Змістовий модуль 1. Вступ. Загальні організаційні питання. Структура служби ветеринарної медицини в Україні.									
Тема 1. Вступ в «Організацію ветеринарної справи».	2	2							
Тема 2. Законодавство України з питань ветеринарної медицини.	12	2			10				
Тема 3. Організаційна структура та управління у ветеринарній медицині в Україні.	24	4			20				
Тема 4. Планування та організація ветеринарних заходів.	4	4							
Тема 5. Законодавство України про ветеринарну медицину та благополуччя тварин	2	2							
Тема 6. Акти у ветеринарній медицині. Правила складання актів.	4		4						
Тема 7. Організація ветеринарних заходів.	2		2						
Тема 8. Складання річного плану профілактичних протиепізоотичних заходів.	2		2						
Тема 9. Складання річного плану профілактики незаразних хвороб тварин	2		2						
Тема 10. Складання календарного плану ліквідації гострозаразної хвороби тварин	2		2						
Тема 11. Правила накладання карантину при особливо небезпечних хворобах тварин	1		1						
Тема 12. Організація ветеринарної справи в промислових тваринницьких комплексах.	10				10				
Модульна робота №1	1		1						
Разом за змістовим модулем 1	68	14	14		40				
Модуль 2									
Змістовий модуль 2. Організація підприємницької діяльності в галузі ветеринарної медицини. Економіка ветеринарної справи									
Тема 1. Організація державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду	18	4			14				
Тема 2. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення ветеринарної	4	4							

медицини									
Тема 3. Організація та управління підприємницькою діяльністю у ветеринарній медицині	2	2							
Тема 4. Безпечність продуктів харчування та вет. справа в ЄС. Кодекс аліментаріус. Міжнародні ветеринарні організації.	4	4							
Тема 5. Правила оформлення ветеринарних документів (довідки, ветеринарні свідоцтва)	2		2						
Тема 6. Транспортування тварин за кордон.	2		2						
Тема 7. Первинний ветеринарний облік з питань ветеринарної медицини	2		2						
Тема 8. Звітність з питань ветеринарної медицини	2		2						
Тема 9. Ліцензійні умови проведення ветеринарної практики. Організація ідентифікації і реєстрації тварин.	2		2						
Тема 10. Ринок ветеринарних товарів та послуг.	2		2						
Тема 11. Визначення економічних показників ветеринарних заходів.	1		1						
Тема 12. Ветеринарна освіта в країнах ЄС.	10				10				
Тема 13. Головне управління Держпродспоживслужби в Одеській області (керівництво, структура, діяльність)	20				20				
Тема 14. Розрахункова робота.	10				10				
Модульна робота №2	1		1						
Разом за змістовим модулем 2	82	14	14		54				
Усього годин	150	28	28		94				
УСЬОГО ГОДИН	150	28	28		94				

5. ЗМІСТ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

5.1 ПРОГРАМА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Змістовий модуль 1. Загальні організаційні питання. Структура служби ветеринарної медицини в Україні.

Тема 1. Вступ в «Організацію ветеринарної справи».

Сутність освітнього компонента “Організація та економіка ветеринарної справи”, її значення. Коротка історія розвитку. Завдання ветеринарної медицини в Україні.

Тема 2. Законодавство України з питань ветеринарної медицини. Основи законодавчої регламентації ветеринарної справи.

Закон України "Про ветеринарну медицину та благополуччя тварин". Закон України "Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів". Закон України "Про захист тварин від жорстокого поводження"

Тема 3. Організаційна структура та управління у ветеринарній медицині в Україні.

Структура та функції центрального апарату Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів. Організація ветеринарної справи в області. Організація ветеринарної справи в районі, місті.

Тема 4. Планування та організація ветеринарних заходів.

Об'єкти планування у ветеринарній медицині. Принципи планування у ветеринарній медицині. Перспективне, поточне та оперативне планування. Порядок складання, погодження та затвердження планів.

Тема 5. Законодавство України про ветеринарну медицину та благополуччя тварин

Ознайомлення з розділами та статтями закону. Основні положення Закону України "Про ветеринарну медицину та благополуччя тварин.

Тема 6. Акти у ветеринарній медицині. Правила складання актів .

Правила складання актів на проведення ветеринарних заходів. Проведення профілактичних заходів проти незаразних хвороб (диспансеризація, ректальне дослідження тощо). Проведення протиепізоотичних чи протипаразитарних заходів (діагностичні дослідження, щеплення, дегельмінтизація тощо). Проведення ветеринарно-санітарних заходів (дезінфекція, дезінсекція, дератизація). Здачі ветеринарної установи або служби.

Тема 7. Організація ветеринарних заходів.

Організація заходів профілактики заразних хвороб тварин. Організація заходів ліквідації заразних хвороб тварин. Організація заходів профілактики та ліквідації незаразних хвороб тварин. Організація роботи Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії ветеринарної медицини.

Епізоотологічне обстеження господарства, встановлення і скасування карантинних обмежень.

Тема 8. Складання річного плану профілактичних протиепізоотичних заходів.

Правила складання річного плану профілактичних протиепізоотичних заходів. Річний план ветеринарно-профілактичних заходів проти основних заразних захворювань сільськогосподарських тварин та птиці.

Тема 9. Складання річного плану профілактики незаразних хвороб тварин.

Дотримання зоогігієнічних ветеринарно-санітарних норм та правил на фермах. Ветеринарний нагляд за станом тварин (клінічний огляд, диспансеризація). Заходи проти незаразних хвороб тварин (реєстрація випадків незаразних хвороб, виявлення причин масового захворювання та загибелі тварин, принципи лікування хворих тварин).

Тема 10. Складання календарного плану ліквідації гострозаразної хвороби тварин.

Розробка календарного плану ліквідації заразної хвороби в неблагополучному пункті.

Тема 11. Правила накладання карантину при особливо небезпечних хворобах тварин.

Хвороби, що підлягають повідомленню. Ветеринарно-санітарні заходи, які застосовують під час карантину.

Тема 12. Організація ветеринарної справи в промислових тваринницьких комплексах.

Особливості організації ветеринарно-санітарних заходів на МТФ. Особливості організації ветеринарно-санітарних заходів в свинарських комплексах. Особливості організації ветеринарно-санітарних заходів в птахівничих господарствах.

Змістовий модуль 2. Організація підприємницької діяльності в галузі ветеринарної медицини. Економіка ветеринарної справи

Тема 1. Організація державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду.

Основи ветеринарно-санітарного контролю та нагляду. Об'єкти та методи ветеринарно-санітарного контролю та нагляду. Права і обов'язки посадових осіб, які здійснюють ветеринарно-санітарний контроль. Права і обов'язки посадових осіб, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний нагляд. Ветеринарно-санітарний контроль на державному кордоні та транспорті.

Тема 2. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення ветеринарної медицини.

Джерела фінансування ветеринарної медицини в Україні. Порядок формування тарифів. Кошторис доходів і видатків. Організація ветеринарного постачання.

Тема 3. Організація та управління підприємницькою діяльністю у ветеринарній медицині.

Підприємництво, суб'єкти ветеринарної діяльності. Правова база ведення малого та середнього бізнесу в Україні. Порядок та правила реєстрації суб'єкта господарської діяльності

Тема 4. Безпечність продуктів харчування та ветеринарна справа в ЄС.

Кодекс аліментаріус. Міжнародні ветеринарні організації. Транспортування тварин за кордон.

Тема 5. Правила оформлення ветеринарних документів (довідки, ветеринарні свідоцтва). Діловодство та номенклатура справ у ветеринарній медицині.

Порядок видачі ветеринарних документів на харчові продукти, підконтрольні ветеринарній службі. Перелік харчових продуктів, що підлягають супроводженню ветеринарним свідоцтвом форми № 2. Порядок видачі ветеринарних документів для переміщення тварин, продукції тваринного походження, інших об'єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду. Перелік підконтрольних державному ветеринарно-санітарному контролю вантажів, що підлягають супроводженню ветеринарним свідоцтвом форми № 1, ветеринарною довідкою. Перелік технічної сировини тваринного походження, кормів і кормових добавок, що підлягають супроводженню ветеринарною довідкою № 1 в межах адміністративного району, ветеринарним свідоцтвом форми № 2 територією України або ветеринарним свідоцтвом форми № 3 в інші країни.

Тема 6. Транспортування тварин за кордон.

Підготовка тварини до транспортування. Проведення специфічної профілактики. Результати щеплення. Паспортизація тварини. Правила транспортування.

Тема 7. Первинний ветеринарний облік з питань ветеринарної медицини

Реєстрація виконаних щоденних заходів. Облікова документація у ветеринарній медицині. Журнали реєстрації, довідки, акти, форми тощо. Правила складання документів первинного ветеринарного обліку.

Тема 8. Звітність з питань ветеринарної медицини.

Правила складання звітів з питань ветеринарної медицини. Звітна документація. Звітні форми. Щомісячні, щоквартальні, річні звіти з заразної та незаразної патології.

Тема 9. Організація ідентифікації і реєстрації тварин. Ліцензійні умови проведення ветеринарної практики.

Реєстрація господарства. Оформлення замовлення. Облік ідентифікованих тварин у господарстві. Реєстрація тварин у Реєстрі ідентифікованих тварин. Паспорт ВРХ. Ветеринарна картка до паспорту ВРХ.

Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності». Фізична, юридична особа. Організаційні вимоги. Технологічні вимоги. Кадрові вимоги.

Тема 10. Ринок ветеринарних товарів та послуг.

Поняття ринку. Сегмент. Сегментування ринку. Маркетинг. Конкуренція. Позиціювання ветеринарних товарів і послуг.

Тема 11. Визначення економічних показників ветеринарних заходів.

Визначення економічних збитків. Визначення економічних збитків, що спричиняються хворобами тварин і визначення економічної ефективності ветеринарних заходів.

Тема 12. Ветеринарна освіта в країнах ЄС.

Ветеринарна освіта в країнах ЄС. Ветеринарна освіта у США. Міжнародні ветеринарні організації.

Тема 13. Головне управління Держпродспоживслужби в Одеській області (керівництво, структура, діяльність).

Начальник ГУ ДПСС, заступники, відділи, публічна інформація, територіальні підрозділи.

Тема 14. Розрахункова робота.

Визначення економічних збитків в результаті хвороб тварин, втрати приплоду, загибелі або вимушеного забою тварин. Визначення витрат на лікувальні заходи. Визначення попередженого збитку, ефекту від проведених заходів та економічної ефективності ветеринарних заходів.

5.2 Теоретичний зміст освітнього компонента (курс лекцій)

№	Змістовний модуль, теми лекцій і орієнтирний перелік питань
1	2
1. Змістовний модуль № 1 (14 год)	
1.1	Вступ (2 год) 1. Вступ в «Організацію та економіку ветеринарної справи». 2. Сутність ветеринарної справи, її економічне ,соціальне та обороне значення. 3. Основні завдання служби ветеринарної медицини. 4. Історія розвитку науки. 5. Становлення законодавчого забезпечення вет.медицини України.
1.2	Законодавство України з питань ветеринарної медицини. (2год) 1. ЗУ «Про ветеринарну медицину та благополуччя тварин» 2. Нормативно-правові акти у ветеринарній медицині
1.3	Організаційна структура та управління у ветеринарній медицині в Україні. (4 год) 1. Структура та функції центрального апарату державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів; 2. Організація ветеринарної справи в області; 3. Організація ветеринарної справи в районі, місті.
1.4	Планування та організація ветеринарних заходів. (4 год) 4. Об'єкти планування у ветеринарній медицині. 5. Види планів у ветеринарній медицині. 6. Порядок складання, погодження та затвердження планів ветеринарно-профілактичних і протиєпізоотичних заходів.

1.5	Законодавство України про ветеринарну медицину та благополуччя тварин (2 год) 1. Основний закон України про ветеринарну медицину та благополуччя тварин. 2. Нормативно-правові акти. 3. Постанови.
2.	Змістовний модуль № 2. (14 год)
2.1	Організація державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду. (4 год) 1. Основи ветеринарно-санітарного контролю та нагляду. 2. Організація ветеринарно-санітарного контролю та нагляду у господарствах. 3. Організація ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на державному кордоні та транспорті. 4. Організація ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на холодильниках, складах, ринках та в разі вимушеного забою
2.2	Фінансування та матеріально-технічне забезпечення ветеринарної медицини. (4 год) 1. Фінансування, кошторис. 2. Корпорація «Укрзооветпромстач».
2.3	Організація та управління підприємницькою діяльністю у ветеринарній медицині. (2 год) 1. Правові засади підприємницької діяльності у сфері ветеринарної медицини. 2. Суб'єкти підприємницької діяльності, учасники підприємницької ветеринарної діяльності. 3. Порядок отримання ліцензії.
2.4	Безпечність продуктів харчування та вет. справа в ЄС. Кодекс аліментаріус. Міжнародні ветеринарні організації. (4 год) 1. Безпечність продуктів харчування як основного елемента продовольчої безпеки та складової національної безпеки України. 2. Терміни «безпечність харчових продуктів», «безпечний харчовий продукт» за законодавством України та Європейського Союзу. 3. Особливість адміністративно-правового регулювання безпечності харчових продуктів в загальній системі регулювання відносин щодо безпечності та якості харчових продуктів.

5.3 ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	К-ть годин
		денна
1.	Акти у ветеринарній медицині. Правила складання актів.	4
2.	Організація ветеринарних заходів.	2
3.	Складання річного плану профілактичних протиепізоотичних заходів.	2
4.	Складання річного плану профілактики незаразних хвороб тварин.	2

5.	Складання календарного плану ліквідації гострозаразної хвороби тварин.	2
6.	Правила накладання карантину при особливо небезпечних хворобах тварин.	1
	Модульна контрольна робота №1	1
7.	Правила оформлення ветеринарних документів (довідки, ветеринарні свідоцтва). Діловодство та номенклатура справ у ветеринарній медицині.	2
8.	Транспортування тварин за кордон.	2
9.	Первинний ветеринарний облік з питань ветеринарної медицини	2
10.	Звітність з питань ветеринарної медицини.	2
11.	Ліцензійні умови проведення ветеринарної практики. Організація ідентифікації і реєстрації тварин.	2
12.	Ринок ветеринарних товарів та послуг.	2
13.	Визначення економічних показників ветеринарних заходів.	1
	Модульна контрольна робота №2	1
	Всього годин	28

5.4 САМОСТІЙНА РОБОТА

№	Назва теми	К-ть год
		денна
1	2	3
1	Законодавство України з питань ветеринарної медицини.	10
2	Організаційна структура та управління у ветеринарній медицині в Україні.	20
3	Організація ветеринарної справи в промислових тваринницьких комплексах.	10
4	Організація державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду	14
5	Ветеринарна освіта в країнах ЄС.	10
6	Головне управління Держпродспоживслужби в Одеській області	20
7.	Розрахункова робота.	10
	Всього годин	94

5.5 Індивідуальні завдання

Індивідуальне навчально-дослідне завдання є формою індивідуально-консультативної роботи викладача зі здобувачами, яка здійснюється за графіком індивідуально-консультативної роботи.

Навчальним планом з освітнього компонента «Організація ветеринарної справи» передбачаються індивідуальні завдання.

Орієнтовний перелік тем індивідуальних завдань для самостійної роботи здобувачів

1. Економічні збитки від падежу, вимушеного забою, знищення тварин.
2. Економічні збитки від зниження продуктивності тварин.
3. Економічні збитки від втрати племінної цінності.
4. Економічні збитки від зниження якості сировини і продукції тваринного походження.
5. Економічні збитки від недоодержання (втрати) приплоду.
6. Економічні збитки від бракування уражених туш, органів і сировини.
7. Економічну ефективність ветеринарних заходів.
8. Економічний ефект, в результаті проведення ветеринарних заходів.

6. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Методи навчання – це способи спільної роботи викладача і здобувачів, спрямовані на засвоєння здобувачами теоретичних знань, придбання практичних навичок і умінь, розвиток у них пізнавальних здібностей, формування високих моральних, ділових та професійних якостей.

Викладання освітнього компонента здійснюється у формі читання лекцій, проведення практичних занять. Передбачається участь здобувачів у теоретичних конференціях, виступах з доповідями. Важливим елементом навчання є самостійна робота та виконання індивідуального навчально-дослідного завдання (ІНДЗ).

Основними методами досягнення навчальних цілей є:

- проведення оглядових та проблемних лекцій. Вивчення лекційного матеріалу дасть змогу здобувачам придбати теоретичні знання з проблем інфекційної патології, розуміння етіології захворювань, методів діагностики, патолого-анатомічних змін за різних захворювань, патогенезу хвороб та клінічного прояву, комплексного лікування та розробки профілактичних заходів;

- участі в практичних заняттях. Вирішення практичних завдань формує вміння і навички прикладного застосування теоретичних знань та передбачає засвоєння методик діагностування інфекційних хвороб різних тварин і птиці, відбір, консервування та транспортування патматеріалу до діагностичних лабораторій/відділів, а також диференціювання лабораторної діагностики інфекційних захворювань різних видів тварин і птиці. Підбір комплексного лікування інфекційних захворювань, оволодіння навичками самостійного складання протоколів лікування хворих тварин. Під час консультацій здобувачі отримують відповіді на окремі теоретичні чи практичні питання та пояснення певних теоретичних положень освітнього компонента; виконання самостійної роботи.

Вивчення курсу передбачає самостійне опрацювання здобувачами комплексу основної і додаткової наукової літератури, періодичних видань, інформаційних ресурсів.

При проведенні лекційних і практичних робіт з освітнього компонента «Організація ветеринарної справи» застосовують словесні, інноваційні, наочні та практичні методи навчання, які приведені на таблиці 1.

Таблиця 1

Відповідність програмних результатів та методів навчання

Результати навчання	Методи навчання
ПРН 1. Знати і грамотно використовувати термінологію ветеринарної медицини.	Лекції, практичні заняття, самостійна робота, індивідуальні консультації. (Розповідь, пояснення, навчальна дискусія з проблемних питань, демонстрація мультимедійних презентацій, групове обговорення ситуації).
ПРН 2. Використовувати інформацію із вітчизняних та іноземних джерел для розроблення діагностичних, лікувальних і підприємницьких стратегій	Лекції, практичні заняття, самостійна робота, індивідуальні консультації. (Розповідь, пояснення, навчальна дискусія з проблемних питань, демонстрація мультимедійних презентацій, групове обговорення ситуації).
ПРН 3. Визначати суть фізико-хімічних і біологічних процесів, які відбуваються в організмі тварин у нормі та за патології. змі тварин у нормі та за патології.	Лекції, практичні заняття, самостійна робота, індивідуальні консультації. (Розповідь, пояснення, навчальна дискусія з проблемних питань, демонстрація мультимедійних презентацій, групове обговорення ситуації).

7. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Оцінювання знань здобувачів з освітнього компонента «Організація ветеринарної справи» здійснюється у формі поточного, модульного (рубіжного) та підсумкового контролів, які передбачені «Положенням про систему оцінювання знань здобувачів вищої освіти в Одеському державному аграрному університеті» (нова редакція), затвердженим наказом ректора ОДАУ № 106-заг від 30 квітня 2025 року.

Якість засвоєння змісту освітнього компоненту (незалежно від форми контролю) в Університеті оцінюється за 100-бальною шкалою з наступним переведенням у національну шкалу (чотирибальну – «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно» чи вербальну – «зараховано», «незараховано») та шкалу ЄКТС згідно з таблицею 2.

Таблиця 2

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

.СУМА БАЛІВ	ОЦІНКА ECTS	ОЦІНКА ЗА НАЦІОНАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ	
		екзамен	залік
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно	не зараховано
1-34	F		

Таблиця відповідності результатів контролю знань за різними шкалами і критерії оцінювання наведена в таблиці 3.

Реалізація основних завдань оцінювання успішності навчання здобувачів

вищої освіти в Університеті досягається системними підходами до оцінювання та комплексністю застосування різних видів контролю.

Поточний контроль – це оцінка роботи здобувачів вищої освіти за всіма видами аудиторної занять (лекції, практичні заняття) та самостійної роботи, яка відображає навчальні досягнення здобувачів в освоєнні програмного матеріалу освітнього компонента. Форму проведення поточного контролю під час навчальних занять визначає викладач.

Контроль і облік поточної успішності здобувачів вищої освіти здійснюється шляхом виставлення в журналі обліку роботи викладача балів, отриманих здобувачем за кожний зарахований вид роботи.

Результати поточного контролю (поточна успішність) є основою для проведення модульних контрольних робіт і враховуються викладачем при визначенні підсумкової оцінки за модуль.

Модульний контроль успішності здобувачів вищої освіти здійснюється для перевірки рівня засвоєння навчального матеріалу в кінці кожного навчального модуля (змістовного). Основні завдання модульного контролю полягають у підвищенні мотивації здобувачів вищої освіти до опанування навчального матеріалу, активізації спільної систематичної роботи викладачів і здобувачів вищої освіти упродовж семестру, а також в удосконаленні рівня організації освітнього процесу в Університеті.

Змістовний модуль (модуль) - запланована сукупність тем, що реалізується відповідними формами навчального процесу та підлягає модульному контролю. Модульний контроль проводиться за розкладом аудиторних занять у формі за рішенням кафедри. До модульного контролю допускаються здобувачі вищої освіти, які виконали індивідуальний навчальний план, тобто передбачені в конкретному змістовому модулі всі види навчальної роботи. Бал за модуль розраховується з урахуванням балів за поточний контроль і модульну контрольну роботу. Оцінювання поточного та модульного контролів здійснюється за 100-бальною шкалою з подальшим переведенням у національну шкалу та шкалу ECTS (табл.2).

Здобувач вищої освіти, який не брав участь у виконанні всіх видів робіт, передбачених робочою програмою або не склав модульний контроль, має право на його відпрацювання, відповідно до графіку відпрацювань, затвердженого кафедрою.

З метою підвищення мотивації до систематичної активної роботи протягом усього періоду навчання за відповідним освітнім рівнем вищої освіти, переорієнтацію їхніх цілей з отримання позитивної оцінки на формування стійких знань, умінь та навичок; систематизації знань та активне їх засвоєння упродовж навчального року; подолання елементів суб'єктивізму під час оцінювання знань в Університеті передбачена накопичувальна система оцінювання знань здобувачів вищої освіти.

За накопичувальною системою підсумкова оцінка в балах з освітнього компонента розраховується як сума балів отриманих здобувачем вищої освіти за змістові модулі, відвідування на заняттях та за додаткові види робіт з компоненту (активна участь в роботі наукового гуртка кафедри, підготовка

реферату і виступ з ним на семінарі, конференції і т.і., доповідь на науковій студентській конференції, призове місце в олімпіаді, підготовка наукової публікації, виконання індивідуального завдання, участь у вдосконаленні навчально-методичної бази кафедри тощо) (табл. 4.).

Кількість балів, що може отримати здобувач вищої освіти за змістовий модуль, може бути різною і встановлюватися для кожного змістового модуля (в залежності від значимості змістового модуля) з урахуванням того, що підсумкова оцінка не може перевищувати 90 балів. Розрахунок балів за поточний контроль та заохочувальні види робіт визначаються кафедрою та робочою програмою.

Таблиця відповідності результатів контролю знань за різними шкалами і критерії оцінювання

Сума балів за 100-бальною шкалою	Оцінка в ECTS	Значення оцінки ECTS	Критерії оцінювання	Рівень компетентності	Оцінка за національною шкалою	
					екзамен	залік
90 - 100	A	відмінно	Здобувач виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили	Високий (творчий)	відмінно	зараховано
82 - 89	B	дуже добре	Здобувач вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна	Достатній (конструктивно-варіативний)	добре	
74 - 81	C	добре	Здобувач вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок			
64 - 73	D	задовільно	Здобувач відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих	Середній (репродуктивний)	задовільно	
60 - 63	E	достатньо	Здобувач володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його			

Сума балів за 100-бальною шкалою	Оцінка в ECTS	Значення оцінки ECTS	Критерії оцінювання	Рівень компетентності	Оцінка за національною шкалою	
					екзамен	залік
			відтворює на репродуктивному рівні			
35 - 59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання семестрового контролю	Здобувач володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу	Низький (рецептивно-продуктивний)	незадовільно	не зараховано
1 - 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням залікового кредиту	Здобувач володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів			

Таблиця 4

Оцінювання освітнього компонента

Бал за модулі (змістовні модулі) (всього 0-90)	Бал за відвідування (всього - 0-5)	Бал заохочувальний (всього – 0-5)
Змістовний модуль	0-10% пропусків – 5 балів	доповідь на науковій студентській конференції
Змістовний модуль	10%-20% пропусків – 4 бали	активна участь у науковій роботі кафедри
Змістовний модуль	20%-30% пропусків – 3 бали	підготовка реферату і виступ з ним на занятті, конференції і т.п.
Змістовний модуль	30%-40% пропусків – 2 бали	призове місце в олімпіаді
	40%-50% пропусків – 1 бал	підготовка наукової публікації
	більше 80% пропусків – 0 балів	виконання індивідуального завдання, участь у вдосконаленні навчально-методичної бази кафедри

Підсумковий контроль – інтегроване оцінювання результатів навчання на певному ступені вищої освіти або на окремих його завершених етапах за національною шкалою і шкалою ЄКТС, яке включає семестровий контроль та атестацію здобувача.

Максимально можлива оцінка за знання програмного матеріалу ОК становить 100 балів (табл. 5):

- модульний контроль – до 90 балів,
- бал за відвідування на заняттях – до 5 балів,
- бал за додаткові види робіт з вивчення освітнього компонента до 5 балів.

Таблиця 5

Оцінювання освітнього компонента

Бал за змістовні модулі (БЗМ)													Сума			
Бал за модулі (змістовні модулі) (всього 0-90)										Бал за відвідування (всього 0-5)		Бал заохочувальний (всього 0-5)				
Змістовний модуль 1 Поточний контроль 45							Змістовний модуль 2 Поточний контроль 45							0-5	0-5	100
T.1-3	T.4	T.5	T.6	T.7	T.8-10	T.11-12	T.1	T.2-3	T.4	T.5-7	T.8-10	T.11-12	T.12-14			
8	6	6	5	5	7	8	5	7	5	8	6	6	8			
Модульний контроль - 45							Модульний контроль - 45									
БЗМ = (ЗМ1 + ЗМ2): 2																

* T1,T2,T3.....- теми занять

Відповідно до «Положення про систему оцінювання знань здобувачів вищої освіти в Одеському державному аграрному університеті» (нова редакція), затвердженим наказом ректора ОДАУ № 106-заг від 30 квітня 2025 року. року здобувач вищої освіти має право на автоматичне зарахування відповідних балів за освітній компонент, підвищити оцінку з освітнього компонента, право на перескладання підсумкового контролю з освітнього компонента.

У випадках конфліктної ситуації за мотивованою заявою здобувача вищої освіти чи викладача, деканом факультету/директором інституту створюється комісія для приймання підсумкового контролю, до якої входять завідувач кафедри (провідний викладач) і викладачі відповідної кафедри, представники деканату та органу студентського самоврядування.

8. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Робоча програма освітнього компонента «Організація ветеринарної медицини» для здобувачів вищої освіти ступеня магістр спеціальності 211 «Ветеринарна медицина». 23 с.

Методичні вказівки

1. Методичні вказівки до лабораторно-практичних занять з Організації та економіки ветеринарної справи на тему: «Розробка календарного плану ліквідації заразної хвороби в неблагополучному пункті» для студентів спеціальності 211 – Ветеринарна медицина, Перицька Л. В., Пивоварова І. В., Одеса, 2019, 13 с.
2. Методичні вказівки до лабораторних занять на тему: «Розробка річного плану профілактичних протиепізоотичних заходів в зоні діяльності дільничної лікарні ветеринарної медицини» з дисципліни «Організація та економіка ветеринарної справи» для студентів спеціальності 211 – Ветеринарна медицина. Перицька Л. В., Пивоварова І. В., Одеса. 2019, 13 с.
3. Методичні вказівки до лабораторно-практичних занять з Організації та економіки ветеринарної справи на тему: «Розробка річного плану профілактики незаразних хвороб тварин в господарстві» для студентів спеціальності 211 – Ветеринарна медицина. Перицька Л. В., Пивоварова І. В., Одеса, 2019, 16с.
4. Методичні вказівки до лабораторних занять на тему: «Правила накладання та зняття карантину при виникненні хвороб що підлягають повідомленню» з дисципліни «Організація та економіка ветеринарної справи» для студентів спеціальності 211 – Ветеринарна медицина. Перицька Л. В., Пивоварова І. В., Одеса, 2019, 21 с.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Про ветеринарну медицину : Закон України від 04.02.2021. № 1206-IX. Введення в дію, відбудеться 21.03.2023 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1206-20#Text>.
2. Бегас В.Л., Галатюк О.Є., Романишина Т.О., Лахман А.Р. Організація ветеринарної справи. Навч.посібник. За ред. : Бегаса Л.В. Житомир, ПП: «Свро-Волинь», 2022, 131с.

3. Костюк Ю. Б. Становлення та розвиток державної ветеринарної служби в Україні. Прикарпатський юридичний вісник. Випуск 1 (26), 2019. 149 – 154.
4. Яценко І. В., Кам'янський В. В., Бондареський М. М., Бібен І. А., Богатко М. Н., Бінкевич В. Я., Зажарський В. В. Ветеринарне законодавство України : підручник. Харків : «Діса плюс», 2015. 392 с.
5. Недосеков В. В., Хаунхорст Е., Ситнік В. А., Шевчук В. М. Організація та економіка ветеринарної справи. Київ : НУБіП України, 2019. 408 с.
6. Довгань В. І. Історичний контекст становлення державного управління у галузі ветеринарної медицини. Університетські наукові записки: наукове видання Хмельницького університету управління та права, 2011. № 2. С. 379 – 388.
7. Л.М. Корнієнко, Л. Є. Корнієнко, Б. М. Ярчук. Планування ветеринарних заходів: Навч. посіб. За ред. Л. М. Корнієнко. Київ. Центр учбової літератури, 2010. 320 с.

Допоміжна

8. Дудаш А.В. Організація ветеринарної справи/Конспект лекцій..М,2005.148 с.
9. Довідник ветеринарного лікаря. За ред. П. П. Достоевського, М.О. Судакова. Київ. Урожай, 1990. 780 с.
10. Про вилучення з обігу, переробку, утилізацію, знищення або подальше використання неякісної та небезпечної продукції : Закон України від 14.01.2000. № 1393-XIV. Дата оновлення: 16.10.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1393-14#Text>
11. Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, ветеринарну медицину та благополуччя тварин : Закон України від 18.05.2017. № 2042 -VIII. Дата оновлення 21.03.2021 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2042-19#Text>
12. Угода про заснування Світової організації торгівлі : Документ від 15.04.1994. № 995_342. Дата оновлення: 27.11.2014. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_342#Text
13. Угода про застосування санітарних і фітосанітарних заходів : Додаток 1А до Угоди про заснування Світової організації торгівлі. Документ № 981_006 від 15.04.1994. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/981_006#Text
14. Про захист тварин від жорстокого поводження : Закон України від 21.02.2006. № 3447-IV. Дата оновлення: 08.08.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3447-15#Text>
15. Реєстри (Відкриті дані). Держпродспоживслужба України. URL: <https://dpss.gov.ua/diyalnist/reystrividkritidani>
16. Сумська біологічна фабрика Офіційний сайт <https://www.biofabrika.sumy.ua/?lang=uk>
17. Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 178/2002 від 28 січня 2002 року про встановлення загальних принципів і вимог харчового права, створення Європейського органу з безпечності харчових продуктів та встановлення процедур у питаннях, пов'язаних із безпечністю харчових продуктів. Документ № 984_005-02. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_005-02#n348

18. Основні засади політики власності державних підприємств, що віднесені до управління Держпродспоживслужби наказ Держпродспоживслужби України від 8 лютого 2019 року, № 71. URL: : <https://dpss.gov.ua/sluzhba/ustanovitapidpriyemstvaderzhprodspozhivsluzhbi>
19. Положення про міжрегіональне головне управління Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів на державному кордоні : наказ Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України 23 жовтня 2020 року № 2145 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1066-20#Text>

10. ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

- <http://consumer.odessa.ua/bezpechnist> - офіційний сайт ГУ Держпродспоживслужби України в Одеській області.
- <https://www.kmu.gov.ua/> - урядовий портал.